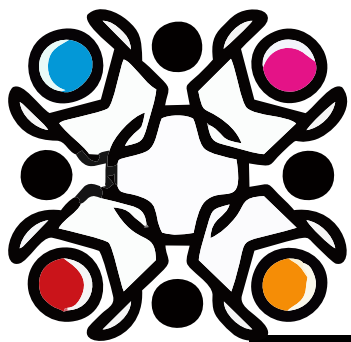
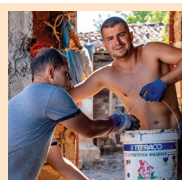

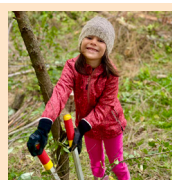
Красиво ВЕТРИНО

● Брой 9 ● 12 стр. ● формат А3 ● цена: 0 лева ● 21.09.2022 г.

Истински герои

страница 3

Съботно-неделно
ДОБРОВОЛСТВАНЕ

страница 6

Ново първенство
по стрелба с лък

страница 7

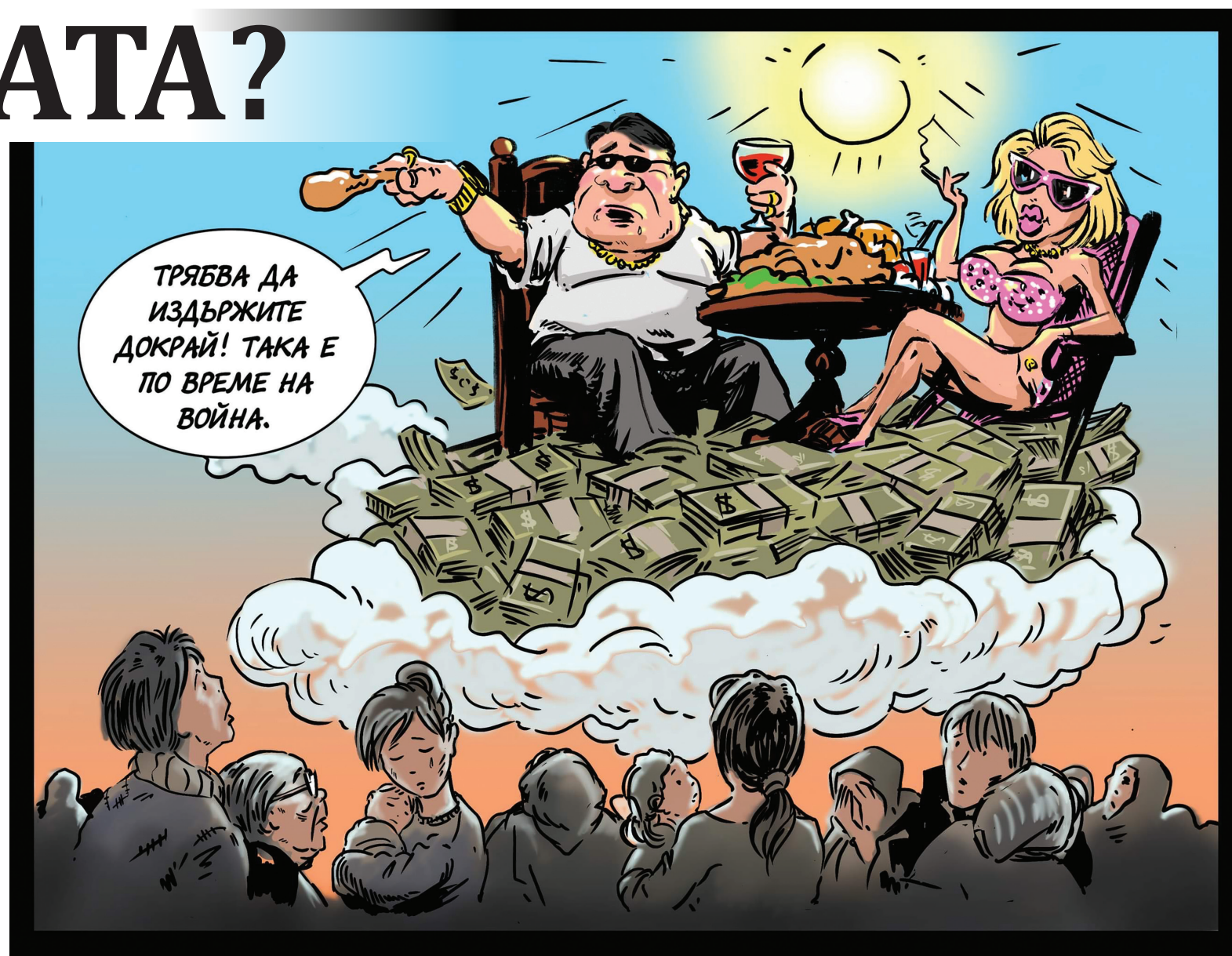
Библиотека:
Всичко наготово

страница 12

КОЙ плаща цената на ВОЙНАТА?

Светът е във война. Когато има война, има и много разходи. Трябва да се плаща на войниците, да се плати на инвалидите, на родните на убитите, да се произвежда постоянно скъпа техника, дрехи, оръжия, оборудване и много други. За да имаме реален поглед за това колко много пари отиват, ще си припомним, че за 8 самолета Ф-16 (които са много стари като модификация) ние плащаме 2,1 милиарда лева. Това ще рече, че цената на един самолет излиза над 260 000 000 лева.

Този самолет изисква летище, радар, обучени кадри за поддръжка на самия самолет, пилоти, хора, които да работят на летището, кадри за охрана на летището или сумите нарастват главоломно. Отделно самата война води до огромни икономически загуби.

продължава на страница 2

● АКТУАЛНО

Можещи и подготвени

През последните години в развитите държави се наблюдава тенденция чистотата, грижата за реда и организирането на помощ при непредвидени ситуации да са в ръцете на определени групи хора, управлявани от правителствата. От една страна, е удобно да не мислим за тези неща, но от друга, какво би се случило, ако правителството не успее да се справи или пък още по-лошо, поиска да управлява тиранично обществото. Определено и в двата случая обикновеният човек ще бъде без избор и алтернатива. Ще трябва да се примири със съдбата си, дори тя да е възможно най-тежката. Обратно, ако хората имат нужните умения и организация сами да се спра-

вят с тези неща, то тогава освен да се доверим на правителството, в случай на нужда можем да се включим и да помогнем или да вземем съдбата си в свои ръце. Подготовката и уменията гарантират свободата на индивида. Неумението и зависимостта задължително водят до робство и възможна смърт. Единственото, което е нужно, за да гарантираме свободата си, е правилната подготовка.

продължава на страница 3

• ТЕМА НА БРОЯ- продължава от страница 1

КОЙ плаща цената на ВОЙНАТА?

продължава от стр. 1

Пример за България е загубата на туристи, загубата на клиенти за недвижими имоти, загубата от директна търговия, повишени цени на горивата, фалит на малки и средни предприятия или говорим за огромни загуби, които някой трябва да плати. И тук ние ставаме свидетели на едно определено говорене от страна на ръководителите на САЩ и ЕС, което се повтаря и от нашите политици(като подчинени на тях). Те казват, че трябва заедно да понесем тежестта на трудностите, за да може свободата да победи диктатурата.

Нека направим един анализ какво означава заедно да понесем тежестта. В Западна Европа предприемат драстични мерки за ограничението на използване на електроенергия и газ. Температурите за отопление в Швейцария да са до 19 градуса през зимата, като при неспазване ще има до 3 години затвор, а къпането в Нидерландия да е максимум 5 минути с брояч на душове. Виждаме колко драстични са мерките, които се налагат за справяне с кризата, която самите те предизвикват. Всъщност по-големият удар е към малкия и средния бизнес. Високите цени на горивата и енергията плюс огромната инфлация, както и стреса, който се предизвиква в хората води до това, че потреблението намалява и предприятията започват да

фалират. При големите предприятия и организации се отпускат помощи, с които те да преминат през тази ситуация, под предлог, че там работят много хора и ще останат безработни. Така обществото се съгласява да има помощи за големите предприятия, а малките нека да фалират. Въпросът е, че малките са именно на хора от народа и утре и децата на тези, които нямат, могат да станат предприемачи, но системното убиване на малките и средни предприятия прави така, че все по-малко хора да искат да стават свободни, а предпочитат да работят за големите. Неусетно така се образува едно общество, в което богатите са винаги богати, а бедните винаги бедни. Уж е свободен пазар, но всъщност не е.

Много е интересно от къде се финансира едрите предприятия и организации? Тяхното финансиране идва от държавата, а както знаем държавата няма собствени средства, а взема парите от обикновените хора. За всички извънредни разходи тя взема пари

от заеми, а тези заеми се изплащат именно от обикновените хора с по-влошени условия за живот и по-малко средства за здравеопазване, образование и инфраструктура. Или за оцеляването на свръхбогатите цената винаги я плаща обикновеният човек и когато говорим за 19 градуса температура или къпане за 5 минути дали това важи и за тях? Дали ще се откажат от скъпите си яхти, дали ще спрат да правят рожден ден за 3 000 000 евро, като Кирил Домусчиев, дали ще се откажат от обед за няколко хиляди евро или да плащат милиони за своите наложици? Истината е, че докато ние спрем да се къпем, стоим на студено и съвсем скоро ще започнем да се храним с насекоми, то свръхбогатите ще се къпят в разкош и ще ни разглеждат като собствена човешка ферма, която да им върши работата и докато имат нужда от нас.

И за да стане ясно как го правят, ще използваме един пример с възобновяемата енергетика. Пускат се програми и се дават високи цени на изкупуване на енергията, за да може малките и средните предприемачи да наслагат много соларни панели и ветрогенераторни перки. Малкият предприемач е подмамен от хубавите цени на добив на

електроенергия и прави невъзможното да отиде и намери необходимите парцели, да убеди хора, че е добре за тях да се сложат в техните земи и обещава да делят едни бъдещи печалби. Когато има достатъчно перки за плановите на свръхбогатите се минава на втора фаза от плана. Създава се военен конфликт, пандемия или друга криза и се обявява, че цените на енергията скачат много и се прави таван на печалбите. Парите отиват за справяне с кризата и помощ към обикновените хора. Малките и средни предприемачи продават своите мощности, защото не могат да си плащат кредитите за тях, те се изкупуват от предприятията на свръхбогатите, защото пък те са подпомогнати с нашите средства заради многото работни места в тях. Така малките предприемачи отново са отстранени, хората са загубили земята, на която са поставени мощностите и обикновеният човек е отново ограбен. Той е свършил работата, платил е цената и накрая отново той ще мизерства все повече и повече. Това е една система, която работи от най-малко 100 години и ще продължи да работи, докато не я спрем. Ако искаме да имаме равен шанс и равни права, е наложително да започнем да се организираме в системи, различни от съществуващите до момента, защото независимо какви имена имат и какви хора работят в тях, тези системи са направени да ни експлоатират, а не да ни помагат. Създаването на нови организации, които да са създадени от обикновени хора и кооперативни икономически системи, които да обслужват малките хора е единственият изход от ситуацията. Важно е дапомним, че за нас мислят само хората като нас, свръхбогатите отдавна са отделен вид!

Ивелин Михайлов

● АКТУАЛНО- продължава от страница 1

Можещи и подготвени

Това е и причината в община Ветрино да започнем да организираме обучения на желаещите да бъдат подготвени. Тази седмица се проведе първото от серията обучения, които ни помагат да се научим да работим с радиостанции. В днешно време сме много зависими от мобилните телефони и интернет, и ако ги загубим, в определена ситуация ще бъдем тотално откъснати от обществото. Свръзката е ключов инструмент в организирането на хора. В случай на природни бедствия, на изгубване на човек в природата, на военни ситуации е от жизнена важност да можем да се свържем. Повечето хора не проумяват, че за това трябва да се помисли, преди да се е случило непредвиденото съби-

тие. След като се случи, и да иска, човек няма да може да направи нещо по въпроса. Поради тази причина в село Неофит Рилски хората се снабдиха със собствени радиостанции, които да им дават възможност да се организират при нужда. На 17 септември имаше обучение за принципа на действие и работа с тези радиостанции. Много млади хора научиха нещо, което са гледали само по филмите. Така в случаи на природни бедствия, както в карловските села ние ще имаме подготвени доброволци, които ще могат светкавично да организират хората и да помогнат на общността да се справи с трудната ситуация с минимални загуби. Благодарим на нашия обучаващ Калин Христов, който помогна да се откряне безкрайната врата на свръзката за много млади и любознателни българи!

● ИСТИНСКИ ХОРА

ИСТИНСКИ ГЕРОИ

Последните седмици бяхме съпричастни с мъката, която сполетя карловските села. Голяма част от хората съчувстваха, много изпратиха помощи, а една по-малка част отидоха да помогнат на място. Още по-малка част бяха организирани, за да могат да свършат огромно количество работа и хората в засегнатите села да успеят по-бързо да се върнат към нормалния си живот. Хората, които отидоха от община Ветрино, бяха от последната група. Те решиха не просто да помогнат, а да изцедят и последната си силица в името на пострадалите хора. За да разберем тяхната всеотдайност, ще споделим графика им. В събота в 4 ч. сутринта потеглиха от сборния пункт пред Историческия парк. Пристигнаха на място в село Богдан в 8,30 ч. Бяха взели със себе си инструменти и машини. Разделиха се на групи и влетяха като специални части в пострадалите села Богдан и Каравелово. Работиха до 18,30 и постепенно се събраха в общия лагер в с. Богдан. Хапнаха накрак и направиха оперативка на свършената работа и план за другия ден. В 22 ч. всички бяха по палатките, за да съберат сили за неделния ден. В неделя станаха в 6 ч. и започнаха да се оборудват и разпределят за работа. В 8 всички бяха по обектите и се раздаваха докрай. Работата продължи до към 18,30 ч. и в неделния ден. Върнаха се, подредиха инструментите, оставиха ботуши, ръкавици и лопати за дарения на хората, които щяха да помагат след тях, и потеглиха обратно. Някъде към 21 ч. близо до Сливен видяха голям пожар. След толкова много работа и безсъние, лишени от спане в легло, били два дни без

вода и ток, те можеше да се обаждат на 112, да подадат сигнал и да продължат. Това биха го направили обикновените хора, но в днешно време в България отново се раждат герои. Тези уморени момчета и момичета сплязоха от автобусчето, грабнаха инструментите и загасиха пожара, докато дойде пожарната.

България е раждала герои, ражда и ще продължава да ражда. Поклон пред силата и духа на храбреците!

Как човек се превръща в създател

Една истинска история...

Все повече настоящи и бъдещи велики спортисти избират да живеят в село Неофит Рилски и в община Ветрино, където са заобиколени от хармонична и вдъхновяваща среда, която ги мотивира за бъдещи успехи. Доста често чуваме негативни коментари как днешната младеж била безотговорна и несериозна. По новините и в медиите ни показват предимно лоши примери за поведение и човек неусетно започва да губи вяра. Внушават ни, че живеем в едно разпадащо се общество, в което нищо добро не се случва и в което младите хора не се развиват. Добрите примери обаче са навсякъде около нас, но за съжаление остават извън полезрението ни и ако разчитаме на медиите, никога няма да научим за тях. Поради тази причина започваме нова рубрика, в която ще ви запознаваме с Доброто - с добрите примери, с хората, които всеки ден се борят за развитие в своето кътче на живота, отговорни млади хора, които са избрали да градят и да допринасят за страната си. Има ги в изобилие!

Нашият първи герой е Иван Новоселски. Той е шампион по канадска борба, който избра да живее и да се развива като спортист в село Неофит Рилски. Важно е да отбележим, че подобно на други спортисти, той отказва да взема добавки, стимуланти и допълнителни средства. Целта му е да развие своите способности по естествен път и да покаже силата на човешкия дух и воля. И това заслужава уважение.

Иван Новоселски е на 22 години, дошъл от Благоевград, за да се подготвя за бъдещите си успехи и прослава на България. Той е избрал да се откъсне от средите на града, където основните занимания на много от младите хора са да ходят по заведения и дискотеки, да пушат наргилета, да вземат наркотици или да пият алкохол - погълнати от безсмислени "забавления" с млади момичета или момчета и маловажни разговори. Много често виждаме как младежите в града са изцяло потънали в мобилните си устройства, които ги откъсват от истинския живот и така ден след ден пропияват енергията и способностите си. Историята на Иван започва още от

13-годишна възраст, когато разбира, че е запален по спорта. Харесват му силовите тренировки и скоро насочва своите интерес и усилия към канадската борба. Решаваща роля в неговия път на спортист изиграва един учител по заместващо - Симеон Марков, който става негов треньор. Тук ще отбележим колко важна е ролята на учителя да запали искрата у всяко дете да мечтае, да вярва в себе си и да се развива.

Първите две години, прекарани в усилените тренировки заедно с треньора дават много добър старт на Иван, като той успява да научи основите на канадската борба и бързо да напредне. Скоро след това обаче неговият треньор напуска, но Иван не губи мотивация, а продължава да тренира сам. До ден днешен той се усъвършенства самостоятелно и непрестанно. Започва да участва в състезания, където категорично се отличава сред опонентите си. На Републикански първенства печели 4 златни медала (с лява ръка), 3 златни медала и 1 сребърен (с дясна ръка), а през 2018 г. печели сребърен медал на Световно първенство и става спортист на годината в Благоевград! Повечето спортисти при тези обстоятелства - без напътствието на треньор, без подкрепа от спортен клуб или организация, биха се отказали и предали... Не и Иван! Той е пример за човек със силна воля и кристално ясни цели, който дълги години тренира сам, работи, учи се и се развива непрестанно, за да постигне мечтите си.

Към настоящия момент Иван Новоселски се подготвя за участие на Световното първенство по канадска борба през

2023 г. За това се изисква железен режим и дисциплина. Подготовката му започва още в ранни зори, а методът му е много интересен. Иван записва всяко свое действие във фитнеса и на масата за тренировки, за да може на следващия ден да отстрани грешките и да надгради уменията си. Сигурно ще си помислите, че този младеж само тренира - нищо подобно! След тренировка е време за усъвършенстване на друго ниво - четене на книги, които са важен фактор за успеха и развитието му.

Организиранят и дисциплиниран млад човек работи и като монтьор и водач на турове с електрически мотори. Така той общува с различни и интересни хора и последното нещо, което може да се каже за неговия социален живот е, че е скучен. За Иван Новоселски няма нужда от дискотеки, заведения и алкохол - чувството, че е полезен и адреналинът са неговото гориво. Вечерите прекарва в силовите тренировки за поддръжка на доброто си физическо състояние, с което

да бъде винаги подготвен за предстоящите състезания, а през свободното си време се включва в доброволческите инициативи в село Неофит Рилски, с което допринася за развитието на населеното място, в което живее.

Иван Новоселски е направил мъдър избор - той е избрал да живее, работи и да се развива на място, където може да наблегне на своето развитие, а не на своето развлечение, решен от консуматор да стане създател. Такова решение изисква усилия. Точно затова Иван Новоселски е пример и ние му пожелаваме успех в бъдещите състезания и изпитания.

Изборът на Иван ни напомня, че всеки човек може да избере какъв иска да бъде. Алтернативите съществуват, за тези които ги търсят. Дали ще пропияваме времето си пред екраните, недоволни от живота си и ще оставим някой друг да контролира съдбата ни или ще вземем живота си в свои ръце, и ще бъдем създатели - изборът е в нашите ръце.

Правда - Истина

● ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК -мечта за всяка страна

За щастие в България има проект, който показва цялата история по нашите земи хилядолетия назад, без да пропуска важни периоди, които вдъхват вяра и самочувствие на българския народ. Този проект се нарича „Исторически парк“.

Наскоро едно румънско семейство посети Историческия парк и възхищението им беше огромно, че в България има такъв проект, в който българите да могат да запазят своята идентичност и да съхранят историята си. Проект, който запазва в тях вярата и любовта към отечеството. Имаше и огромно съжаление в погледите им, че в Румъния не е възможно да се случи това на този етап, защото всякакви опити от страна на инициатори да създадат нещо подобно са спирани от държавата. А румънците знаят, че историята им назад във времето далеч не спира само до Римската империя. Припознаха артефакти от праисторията, представена в Историческия парк. Споменаха ни,

че в Румъния има същите открити предмети, но за жалост не се говори в официалната история за това. Дори известен голям техен музей е бил запечатан на втория етаж. Споделят, че са го посещавали преди години и там са съхранявани ценни съкровища и артефакти, но никой не знае какво е станало с тях след запечатването му. Правителството от своя страна държи в неведение народа защо музеят е затворен. Изглеждаха отчаяни и загубили вяра, че това може да се случи и при тях. Но истината е, че силата е в нас, хората, и ние успяхме да докажем, че ако се обединим, можем всичко. Вярвам, че и румънците могат да го направят, стига да повярват в себе си, защото, както е доказал княз Борис I – „Във вярата е силата!“.

Всеки ден трябва да полагаме усилия за съхранение на нашата история и спомен за това какво е дала България на света. Благодарността в това, че имаме такъв проект в България, може да се изрази с все по-голямо обединение и приобщаване на осъзнати хора, които да пазят традициите и историческото наследство.

Самодива на свободата

В последните години все по-често се правят опити да се скрива истинската история на държавите. Масово се налагат нова култура и ценностна система, която идва от Запад и последователно и целенасочено унищожава идентичността на народите. Всяка нация е интересна и значима със своите обичаи, традиции и има нужда да усеща силата на корена си. Само така всеки народ може да върви напред със самочувствие, да прави велики дела и да остави на поколенията си добър пример и спомен за национална принадлежност. Така и светът е по-цветен, и народите могат да се обогатяват с различните култури помежду си.

За жалост във всяка страна има както големи родолюбци, така и такива, които са избрали да бъдат предатели. Все по-често срещаме хора от различни държави, оплакващи се от своите управници, които по всякакъв начин не само не подпомагат грижата за историческите си обекти, но и изкривяват истината, като променят информацията в учебниците, закриват дори сгради с историческо значение, както и заграбват важни артефакти.

Съботно - неделно ДОБРОВОЛСТВАНЕ

Всяка събота и неделя хората от село Неофит Рилски, хората - близки до "Исторически парк", заедно с доброволци от цялата страна, даряват своя труд в полза на цялата общност в селото и общината. Всяка седмица доброволчеството е различно. Тази седмица имаше бране на лешници в село Белоградец, почистване на горичките до село Неофит Рилски, както и допълнително подвързване и укрепване на дърветата, които отново доброволците засаждаха през цялото лято.

Съботата започна с обира на лешниковата градина в село Белоградец. Повечето младежи, които са живели в градовете или работят "модерна" работа, не могат да разпознават различните видове дървета и храсти, както и не знаят как да се грижат за различните култури. Работата по лешниковата градина им помага да се научат как протича живота в истинския свят. Преди години се живееше по-близо до природата и се знаеше по-добре как е устроен светът, като лесно можеше да се разбере кога политиките ги лъжат и защитават интересите на големите компании и кога искат да вземат решение в полза на хората. В последствие хората се откъснаха от природата и станаха "тесни специалисти" във виртуалния свят на големите градове. Така редовият гражданин забрави как функционира света и представата му за него се ограничи до малкия свят на неговите непосредствени задължения. Без информация за цялата система той стана зависим от решенията на политиките и неразбирайки процесите в цялост започна да се примирява с всичко. Така ограничени хората са по-лесно управляеми от свръхбогатите и нямат алтернатива. Доброволстването и рабо-

тата сред природата правят обратното. Първо, разширява мирогледа на човека и му дава широк поглед върху природата и не дете системи, второ - учи ги да са заедно с други като тях и трето - помага им да се самоорганизируют. Работата с лешниците разшири много мирогледа на доброволците и им помогна да бъдат още по-сплотени.

В неделя се започна почистването на горичките в село Неофит Рилски от изсъхналите и нападали дървета, както и от боклуците в тях. При почистването се извадиха много клонки и по-дебели изпочупени клони. Горичките станаха

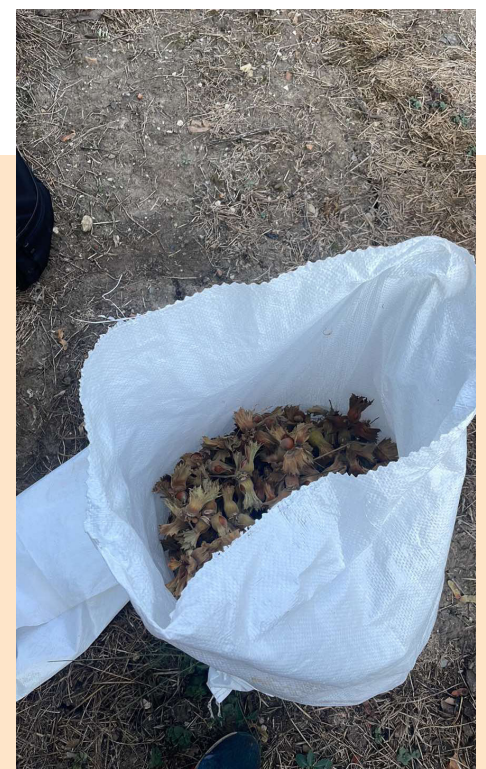
проходими, а доброволците си събраха сух дървен материал за есенно - зимните лагерни огньове, които ще си правят. Участниците в почистването бяха от 5 до 35 годишни. Малките попиваха ентузиазма и енергията на по-големите - надали има по-добър начин да се изградят правилните навици, които ще са им от полза в живота пред тях.

Една група се отдели да укрепи засадените по-рано през лятото дървета. Силният вятър в събота и неделя беше разкъсал връзките към укрепващите колчета на голяма част от тях и трябваше отново да се вържат. Работата про-

дължи до късно, но удовлетворението беше голямо. Доброволците изпитаха голямо задоволство, когато в края на деня видяха хиляди дръвчета в стройни редици, обещаващи да се превърнат в огромни, щедри на сянка и кислород дървета.

Всяка събота и неделя всички са добре дошли в нашите трудови инициативи. При нас работата спори и е весело. Ако искаме да живеем в красиви места и сред добри хора, трябва да се погрижим лично това да се случи.

Борец за свобода

СПОРТ

ГОТОВИ ЛИ СТЕ

за новото първенство по стрелба с лък?

Традиционният турнир по стрелба с лък, провеждан под мотото „История и традиция“, набира все по-голяма популярност и привлича не само индивидуални участници, но и цели отбори.

Благодарение на автентичната историческа обстановка, разнообразните и предизвикателни състезателни дисциплини, както и на участието на именити стрелци, този турнир има амбицията да се нареди сред най-престижните в света. Отборите на Турция, Румъния, Словакия и Полша са заявили своето участие в тазгодишното издание на турнира още преди няколко месеца.

Участниците от школа „Величие“ и Исторически парк, тренират усилено и провеждат регулярни вътрешни квалификационни кръгове, с които целят да допуснат до участие в надпреварата само най-умелите сред тях.

Третия международен турнир по стрелба с традиционен лък е отворен и в него ще може да се включи всеки почитател на изкуството за стрелба с лък, който предварително е заявил своето желание за участие. Откритото първенство ще се проведе на 24/09 и 25/9/2022 и ще включва по девет дисциплини през всеки състезателен ден.

Пресечен терен, денивелация, водна повърхност, крепостни стени и различни видове 3D мишени, ще се превърнат в сериозно предизвикателство за състезателите в тазгодишното издание на турнира. Всяка следваща дисциплина в турнирната надпревара е с градираща сложност. За успешното справяне с всички дисциплини се изискват не само качества като дисциплина, упоритост, но и висока концентрация, прецизност и желание за постоянно себеусъвършенстване.

За отчитане на резултатите и безпристрастно отсъждане на призовите места, Българската федерация по стрелба

с лък ще излъчи авторитетна съдийска комисия. Постиженията и уменията на най-добрите стрелци, домакинът на събитието „Исторически парк“, ще отличи с парични награди. Общо 8 000 лева е наградният фонд, който ще бъде разпределен в групите мъже и жени, съответно за:

- 1-во място - 2500 лева;
- 2-ро място - 1000 лева;
- 3-то място - 500 лева;

За най-добрият стрелец в дисциплината – въртяща се средновековна мишена „ЗМЕЕБОРЕЦ“ ще бъде отсъден специален приз. В групите деца и младежи ще бъдат разпределени предметни награди.

В събота вечер (24.09.) организаторът на събитието – „Исторически парк“, подготвя специална вечерна програма за всички участници и гости. Участие в нея ще вземе трупата „Палячи“, която ще завладее публиката с исторически сюжет комбиниран с модерно изпълнителско изкуство с огън, светлини, специални ефекти, танц и театър.

Трупата е отличена два пъти от Гилдия Атракционни и Сценични изкуства към Съюз на артистите в България за „Изключителен принос в развитието на огнено и светлинно шоу в България. През 2022 година „Палячи“ са и сред лауреатите на престижния национален конкурс Икар.

ВКЛЮЧЕТЕ СЕ в третото издание на международния турнир, провеждан в Исторически парк под мотото „История и традиция“, където най-добрите стрелци ще влязат в оспорвано съревнование за престижната титла и голямата награда.

БЪДЕТЕ ЗАЕДНО С НАС и се насладете на древното изкуство и уменията на стрелците с лък.

Ралица Петрова

● ДОБРИ ДЕЛА

РАЗУМНО И КРАСИВО

Продължаваме да работим усърдно по изграждането на красива среда. Тя е нужна на всички, защото освен че е приятна за гледане, възпитава сетивата ни в естетика.

Преди време, благодарение на "Исторически парк", се обнови пешеходния мост в центъра на село Неофит Рилски, като

се положи нова настилка с павета, монтираха се пейки и се направиха чудно красиви градини. Това коренно промени атмосферата на това място. Неговото централно местоположение изисква обаче още нещо - светлина. Подходящото осветление може да превърне един прост предмет в нещо забележително - какво да говорим за мост, пейки и

градини... Мостът в центъра на Неофит Рилски вече е в едно прекрасно място, което приканва за почивка и отмора, за приятен разговор, за нови запознанства, за романтика ... Това планираме за целия център на Неофит Рилски, да стане по-хубав от центъра на Варна. И докато ние и нашите строители се справяме с изграждането до тук, за

светлината повикахме истински професионалисти. Наехме най-добрите специалисти по ефектно осветление, които да ни направят проект и да ни доставят оборудване.

Целият процес с доставката, проектирането и монтажа на осветлението отне няколко месеца и не беше никак евтин. Ситуацията с високите цени на тока ни мотивираха да подберем осветителни тела с висока енергийна ефективност и с минимален разход на енергия. Нашето желание е да направим така, че повечето обекти в центъра да бъдат осветени. Това ще направи мястото красиво, така ще подпомогнем общината и "Добротич Уинд" няма да има поводи да се перчи, че дава подаяния. За сравнение - красивата и светла среда привлича хора, за разлика от перките, които ги прогонват заедно със семействата им... Благодарение на "Исторически парк" и нашите собствени усилия около нас ще е светло и красиво, но и разумно и ефективно. Такъв резултат си струва всеки похарчен лев! А най-важното е, че ще служи на хората, които да му се наслаждават.

● ИСТОРИЯ

ДЕН НА БЪЛГАРСКАТА НЕЗАВИСИМОСТ

22-ри септември 1908 г.

На 22-ри септември 2022 г. се навършват 114 години от Независимостта на България. Емблематична дата, на която с Манифест е обявена Независимостта на България.

През есента на 1908 г. десетилетните стремежи на българите за отхвърляне васалността на Княжеството към Османската империя се увенчават с успех. На 22 септември в старата столица Велико Търново княз Фердинанд и правителството на Александър Малинов, който провъзгласява манифеста пред хилядното множество българи, събрали се на хълма Царевец и тържествено обявяват "съединената на 6 септември 1885 г. България за независимо Българско Царство".

Берлинският договор от 1878 г. определя Княжество България като васално на Османската империя, което затормозява стопанското развитие на страната и ограничава възможностите ѝ в международните отношения. Благоприятни условия настъпват през септември 1908 г. Тогава вниманието на Великите сили е насочено към френско-германския спор за Мароко, а Австро-Унгария се готви да анексира Босна и Херцеговина. В същото време в Истанбул младотурците извършват преврат, а по жп-линията Одрин-Белово избухва стачка. Правителството на Александър Малинов използва момента и конфискува жп-линията. На 22 септември 1908 е провъзгласена независимост на България, а княз Фердинанд I приема титлата цар на българите. Независимото Българско царство е признато от Великите сили през пролетта на 1909 г.

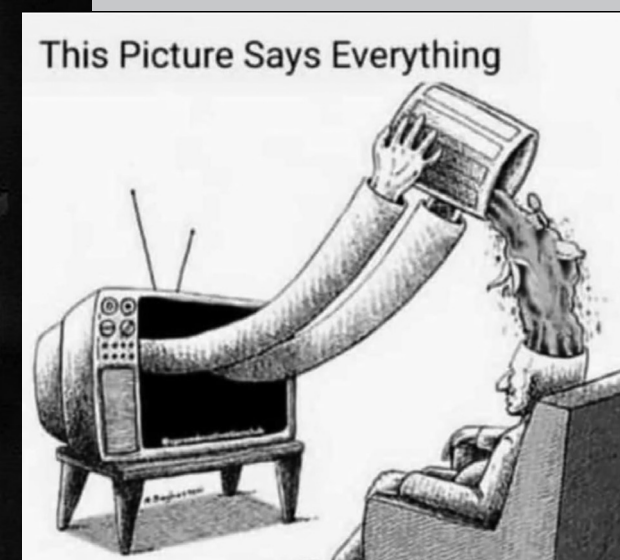
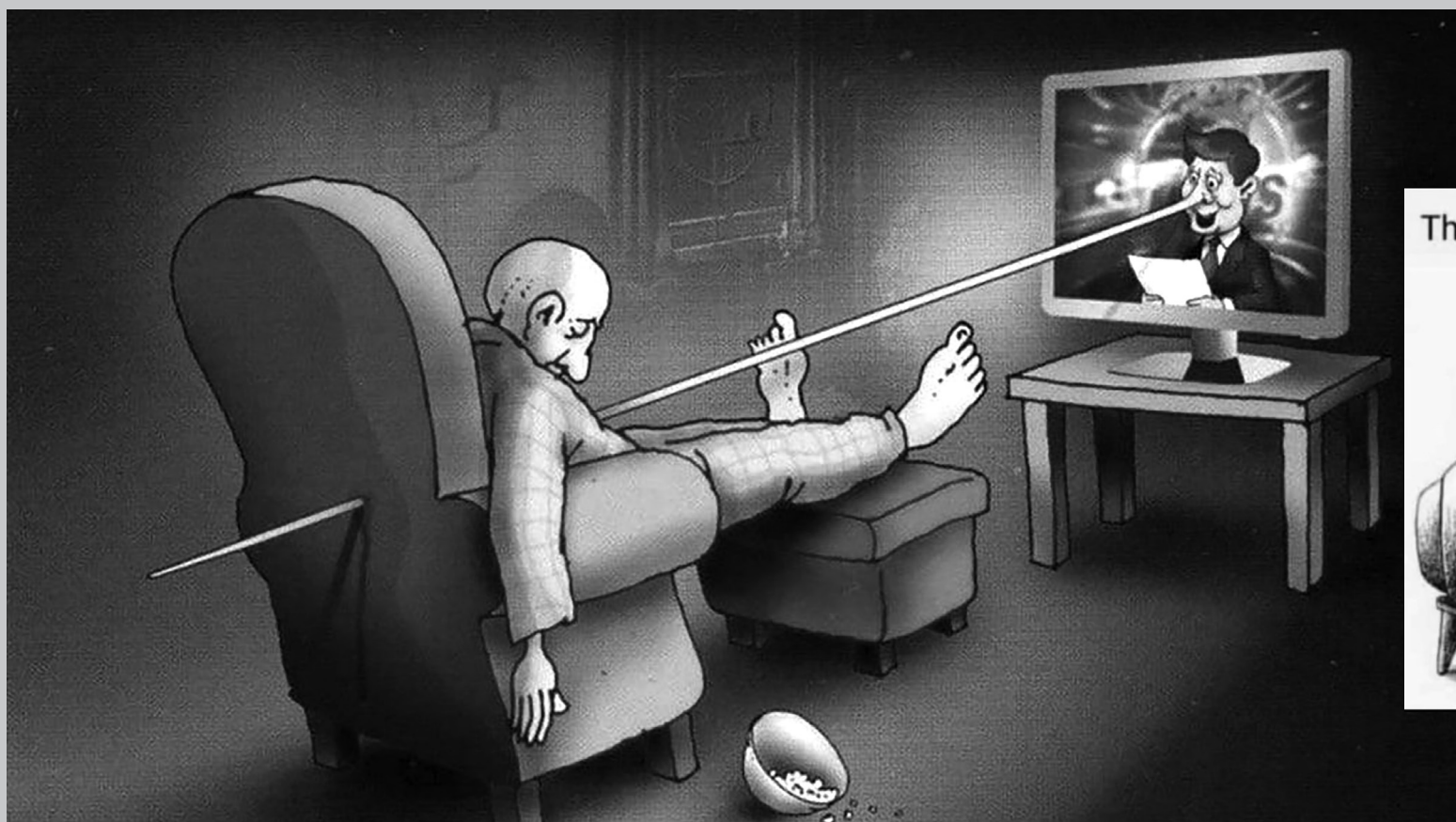
България става суверенна държава, самостоятелна и равноправна държава в международните отношения.

22.09.1908г. - ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, БЪЛГАРИ!

ИНИЦИАТИВИ

С КАКВО ХРАНИМ УМА СИ?

Болшинството от хората са свикнали, с влизането въщи изморени от работа, “да си пуснат нещо по телевизора”, уж за да си починат. Това обикновено е турски или индийски сериал, следван от новини, които основно служат не за информация, а за дезинформация, но ... това е друга тема.

Актуалните през последните години турски сериали се правят по учебник, те се пишат и произвеждат “на килограм”, изключително лесни са за възприемане, не предизвикват никакви противоречиви оценки и влизат в съзнанието ни безпроблемно като “горещ нож в масло”. Именно лесната им възприемчивост е в основата на тяхната популярност. А фактът, че на човек изобщо не му се налага да мисли, обущавя и мнението, че “си почиваме” докато ги гледаме. Зрителят ги нарича правдиви, защото вижда същите интриги, мръсни номера и безпомощните им жертви, на които сам е свидетел в ежедневието си. В тези филми няма да видите нещо, което отразява голям житейски проблем и предлага неговото решение. Много хора, се спасяват вместо в телевизионните сериали в игри и различни приложения като Тик Ток, Фейсбук и други - до едно хищно изяждащи времето ни.

Замисляли ли сте се обаче дали подобен тип забавления ни носят някаква стойност в живота? Дали ни развиват или по-скоро обратното?
Това са риторични въпроси - въпроси, на които отговорът е пределно ясен!

Това е хищно прахосване на време - нашето време, което се изнизва през пръстите ни и никога повече няма да се върне! Маскирано като бягство от външния свят, “почивка” от ежедневните грижи, това не е нищо повече от отлагане на изпълнението на собствените ни задачи, решаването на собствените ни проблеми, пропускането на възможностите да направим нещо със собствения си живот.

Затова е необходимо да знаем и помним, че филмите, музиката, книгите, игрите, дори хората с техните проблеми и неволи, както и всеки поток от информация, който попада в съзнанието ни, е храна за нашия ум, променя ни като личности и харчи житейското ни време. Всяко нещо, което попиваме от външната среда, се отразява върху мисленето ни, а то вае поведението и живота ни в последствие. Ето защо е много важно да подбираме внимателно с какво храним своя ум - с боклуци или с качествена храна.

ДА не изпадаме в крайности! Не всички филми са лоши. Има стойностни филми, изграждащи личността ни, които ни дават житейски опит, също както в книгите. Истории, които ни дават готов опит и решение на важни и големи житейски проблеми, истории за необятните възможности на човешката психика и възможности, истории за преодоляването на препятствия, извисяването на личността, търпението, волята, постоянството, силата на вярата, на любовта... Това ни дава възможност да получим наготово опит и идея за решение без негативите от личното преживяване - без болката от загубата. Това не заменя личното преживяване, но е от огромна полза. Стойностни филми можем да наречем тези, които ни тренират, показват ни как се възпитава смелост, вяра и борбеност. Филми, които могат да ни дадат отговор на въпроси, които търсим в реалността. Забележителни истории за хора, които да ни вдъхновяват.

Това, което решихме да направим в село Неофит Рилски, е през почивните дни да организираме филмови вечери, в които да се събираме заедно и да избираме полезни филми, които могат както ни образоват за храненето, така и такива, които да ни помогнат да разберем по-добре света. Всеки, който има желание може да заповяда и да гледа заедно с нас. Свържете се с нас във фейсбук страницата на “Красиво Ветрино” и може да получите повече информация за мястото и часа на провеждането им.

До скоро и приятно гледане!

● ВЪЗСТАНОВКА

Поредно достойно участие на възстановчици от „Исторически парк“

Изкусните и опитни възстановчици на „Исторически парк“ все по-често вземат участие в различни исторически мероприятия не само в цялата страна, но вече и в чужбина, като по този начин възраждат героичната ни история и запазват българския дух и култура.

Поредното участие на нашите възстановчици е в Националния фолклорен фестивал „Море от ритми“, който ще се проведе в гр. Балчик на 22 до 25.09.2022 г. Техният спектакъл ще открие фестивала на 22.09.2022, от 18:00 часа на сцената на Сцена ТИЦ „Мелницата“. Той разказва за Мистериите на Дионис – богът на възрождащата се и умира-

ща природа, на виното, на мистериите, тайнствата и ритуалната лудост... Представлението ще бъде една адаптация по трагедията на Еврипид - „Вакханки“, като ще бъде изпълнен с много танци, пророчества и огнени ритуали.

Вакханките са жрици на Дионис, когото днес много учени определят като гръцки бог, а за тракийския му произход се осмеляват да говорят само малцина. Ако обаче се направи анализ на терминологията на древния култ, веднага ще стане ясно, че вакханките са били българки – последователки на религия, основана преди повече от 3800 години. Древните вакханки са смайвали римляни и гърци със своята буйност и нескончаема енергия. Всеки човек, видял празнуващите поклоннички на Дионис е запомнял гледката до края на живота си. Невероятните им танци и проглушаващите викове на красивите тракийки били запомнящ се спектакъл. Дръзкият огнен поглед на младите жени е приковавал и плашел южните ни съседи, които са имали възможността да станат свидетели на Дионисиевото шествие. Комбинацията на заплениваща красота, гордо поведение и излъчване на сила е била шокираща.

Названието вакханки идва от това, че участниците в шествието се провиквали- **Йакос, йакос !** От Йакос непросветените правят бакхус-вакхус. Думата йакос е българската якост-здравина. Както

сурвакарите казват – Сурва ! (означаващо здрав, як на тракийски и арийски), така и празнуващите жени са пожелавали- Якост! -Бъдете здрави! Сродната гръцка дума (най-вероятно тракийска заемка) е ийгис – здраве.

Може още дълго да се говори за култа към древнотракийския бог Дионис. Но колкото повече се задълбочаваме в него, толкова по-ясно става, че това е древна тракийска религия, чиито традиции са все още живи сред българите. Всеки непредубеден човек би разбрал, че сатирите са всъщност кукери, а вакханките не са никой друг, а сладкопийните българки, в които са съчетани по един уникален начин нежността на май-

ката и бурната сила на природата. Ако гъркинята е течаща спокойно река, то българката е сияен водопад, който дори и най-суровата зима не може да застави да спре. Ехото от песните на древните вакханки отеква все още в магията на българските гласове, омаяла милиони хора по света.

Заповядайте на 22.09.2022 от 18:00 на Сцена ТИЦ „Мелницата“ в град Балчик, за да се насладите на уменията на нашите възстановчици и да се потопите в древнотракийските мистерии и огнени ритуали.

Изкупуваме земеделски земи и къщи в района на община Ветрино. Даваме най-добрите цени на пазара. Телефон за връзка - 0877230884

ОТ МЯСТОТО НА СЪБИТИЕТО

Защо да спазваме правилата?

В истински добротото място за живеене има хора, които ясно осъзнават, че договорянето на правила за съвместно живеене и в последствие тяхното спазване са най-важното условие за добър съвместен живот. Хората се делят на силни и слаби, на богати и бедни, на властимащи и на лишени от властови протекции, и т.н. Липсата на общи правила прави така, че по-силните винаги имат превес над по-слабите и вторите живеят потиснати. Това разрушава човешката психика и унижава човешкото достойнство. Това е и причината първо да правим съвместни правила и след това да започваме да ги спазваме. При приемането им всички са ентусиазирани, но когато трябва да ги спазваме и на някого не му е изгодно или е свикнал по старому, тогава идва трудният момент. Тогава хората изискват да им се разреши да не спазват правилата. Такава практика поражда лоша поредица от последващи действия, при която другите хора, които виждат как на един човек му се разминава започват да искат и те да изкривяват системата спрямо своите предпочитания. Тогава вече се получава лошо място за живот, защото всеки прави нещо, което му харесва, без да се съобразява с другия. Разрушава се общата собственост, по-силните властват над по-слабите и населеното място претърпява грозна метаморфоза, превръщаща го по-скоро в катун, отколкото в приятно и цивилизовано място за живот. Как може да се получи това в съвременния свят ни изниква в главата като въпрос? Отговорът на този въпрос се нарича избори. Когато има хора, които печелят само

ако са във властта, те решават да си затворят очите за действия на определени хора, когато човекът, който наруши правилата е някакъв на важен фактор в изборите. Така се получава, че няколко човека успяват безнаказано да вилнеят и да разрушават общия ред. В село Неофит Рилски има един системен рецидивист, който руши реда и го прави безнаказано. Всеки ден изкарва кравата си да пасе на централния парк и прави така, че в селото да плъзват бълхи и кърлежи, които могат дори да отнемат живота на някое малко дете или човек с по-слаба имунна система. Кравата многократно се отвързва и унищожи няколко дървета в съседния парк, който е облагороден с частни средства и е подарен на общината, но все още се

поддържа със средства от "Исторически парк". Също така, когато животното се отвързва, създава опасност от ПТП на главния път на селото, където минават камиони и в същото време се разхождат възрастни хора с електрически колички и малки деца с колела. Върхът на неговата наглост е запалването на тревата в централния парк на село Неофит Рилски, за да изгорят тръните и кравата му да пасе спокойно. Последното запалване щеше да запали съседните къщи и се наложи много хора, водоносната на "Исторически парк" и пожарната кола да се борят часове за неговото погасяване. Името на този човек е Никола Тодоров. И тук възниква въпросът - Защо този човек да може да прави каквото си иска? Ако някой отиде и вземе кравата му как

ще се тълкува това? Ще се задействат ли полицията и общината при едно такова действие? С какво вземането на неговата крава е различно от палежа на общински терени? С какво разрушаването на неговата къща е различно от вредите, които той причинява на други хора? Виждаме, че, ако излезем от правилата този, човек ще бъде потърпевш, но той се надява правилата да бранят него, а той да е най-хитрият и да не спазва правилата. След последните му действия, които преляха чашата на търпението на жителите на село Неофит Рилски, са подадени сигнали към полицията и общината за системно нарушаване на обществения ред от страна на Никола Тодоров и ще очакваме съответните действия от тях. Гражданското общество е живо и изисква действия! Ще ви държим в течение за този проблем и заедно ще доведем нещата до решение.

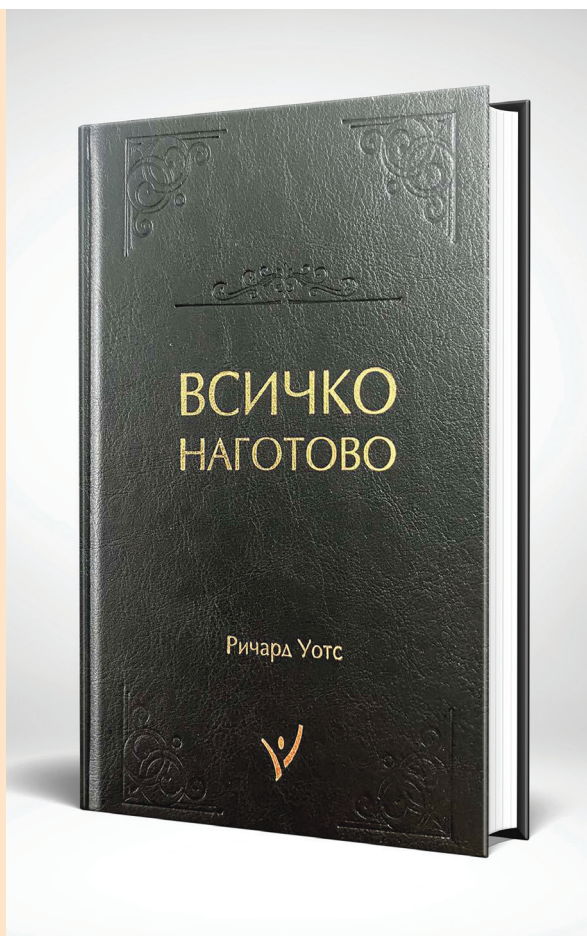
ИСТОРИЯ С ПРОДЪЛЖЕНИЕ

За избора...

Преди няколко броя бяхме написали статия за опасно шофиране по улиците на село Неофит Рилски. Тогава споделихме и за проблем с Гертана Георгиева, който се проявяваше за втори път. Момичето се свърза с нас още преди отпечатването на броя и поиска да поговорим. Успяхме да проведем срещата няколко дена след излизането на вестника. Гертана сподели, че не е била под въздействието на опиати и никога не е употребявала наркотици. Беше ни донесла и медицинско изследване, което доказваше думите и. Момичето ни увери, че осъзнава отговорността на младите хора да продължат посоката, която са им дали техните родители и, че действията, които застрашават безопасността на другите, са изключително лошо нещо. Оказа се, че още първият път когато се е случило да осъзнае, че безразсъдното шофиране в населено място е лошо нещо е решила да не го прави, но този път това се е случило, защото си е купила нов автомобил, който много харесва, но още не може да свикне да го шофира.

Личеше си, че казва неща, които мисли и осъзнава, и наистина няма да направи така, че да застрашава други хора. Искреното разкажание на едно младо момиче е нещо, което заслужава похвала и подкрепа. Много малко хора си признават грешките, а още по-малко решават да работят в тази посока и да не ги повтарят. Всички можем да се поучим от това поведение на Гертана и по-често да разсъдим върху това, кога сме прави и кога грешим. Надяваме се примерът и да е заразителен за млади и не толкова млади жители на община Ветрино, а също и на цяла България. Благодарим ти, Гертана, че прояви такава сила на духа и ни даваш пример, че всеки от нас може да направи правилния избор във всеки един момент!

Борец за свобода

“Всичко наготово”

Мечтата на всеки родител е да види детето си успешно и щастливо. Когато нашите родители са ни ограничавали от нещо, ние сме решавали, че никога няма да го правим с нашите деца. И така се случва. Държим се с тях като с приятели, а не като родител с дете. Стремим се да ги улесним, като им купуваме апартаменти (нека имат летящ старт и не мислят за ипотека и подслон), изпращаме ги да учат в чужбина (те са специални и имат нужда от специално образование), оставяме ги да се наживеят (нас никой не ни е оставял) и се стремим да не им липсва нищо. Децата се превръщат в център на нашия живот и където и да отидем, разказваме с гордост за тях и започваме да живеем чрез тях. Така мислят и действат повечето от родителите в България. Стига се дотам, че се теглят заеми, за да има “детето” незабравима абитуриентска вечер, или се плаща едно малко състояние за неговото образование.

Всички искаме най-доброто за децата си, но това ли е пътят? Резултатите показват друго. В момента децата са страшно разглезени и неуважителни към другите хора. Отказват да работят, посягат към алкохола и наркотиците, превръщат се в хора, които се държат отвратително със своите родители и опропастяват целия си потенциал. Защо се случва това? Защо въпреки по-добрите грижи и по-добрия живот поколението след нас пропада, вместо да си издига над нас?

Отговорите на тези и много други въпроси може да намерите в книгата “Всичко наготово”. Благодарение на богатия житейски опит на автора с много подобни родители той успява да установи проблема и да ни даде решение за справянето с него. Можете да закупите тази книга от сайта на “Тогедър Академия” и да сътворите правилната автобиография за вашето дете. Прочетете тази книга и дайте шанс на децата си!

Бъдещето на България

В много публикации и изказвания на политици се твърди, че селата се обезлюдяват. И това напълно отговаря на истината. Липсата на работа, на общност и на услуги прави така, че младите хора напускат селата и едно по едно те изчезват от картата на България. Село Неофит Рилски беше такова, преди в него да се появи “Историческият парк”. Беше се стигнало до там, че да се закрива детската градина в селото поради липса на деца. Идването на един

подпомагач и мислещ за околната среда инвеститор промени това и предизвика прелом Вече с. Неофит Рилски е на второ място по население в общината, като изпреварва дори с. Ветрино, но е на първо място по създадени условия за живот и развитие на младите хора в него. Да се привлечат млади хора, е по-лесното, но да им се даде вяра и надежда, че има бъдеще за тях и техните деца, е по-трудната част. За наша огромна радост ние наблюдаваме, че все

повече млади хора не само се установяват тук, но и започват да създават семейства, които да осигурят нов гръбнак на общината. Тази седмица в с. Неофит Рилски се случи едно прекрасно събитие. Двама млади, които са родом от общината, избраха тук да живеят, да сключат свещен брачен съюз и да родят и отгледат в селото своите деца. Още по-радостната новина е, че те решиха да спазят традиционните български ценности и да сключат църковен брак като истински православни християни в черква със свещеник, който е и духовен

водач на младата двойка. Поздравления за щастливото събитие на Цветелина и Румен Янкови! Пожелаваме им много щастие и дълъг съвместен път!

Нека още един път отбележим, че инвестициите, които помагат да се съживи едно населено място, са тези, от които се нуждае всяка община. Валидно е и обратното, инвестициите като “Добротич уинд”, които носят пари само за собствениците и общинските администратори, предавали интереса на своите избиратели, са бич за живота и развитието на една община. Нека заедно се борим и изградим община Ветрино, като най-красивата община за живеене в България!

